

206

FASTI SOCIET. J.

paucis post obitum diebus sibi spectabilis factus gratias egit: quod ab eo fuisset laboribus liberaliter occupatus, & poenitentis exercitus.

4. In Silesia anno 1634. P. Hieronymus Fischer, Bohemus, à militibus hæreticis in sylva quadam globo trajectus, occubuit morte bene prævisa, & prædicta. Illatam fuisse odio fidei, probat: quod alios itinerantes incolumes dimiserint, spoliis contenti: ubi autem P. Hieronymum adverterunt, infolenter exclamantes: *Jesuitas! Jesuitas!* illico ruerunt in cædem.

5. Divione in Lotharingia anno 1669. P. Franciscus Beauvau, seu Bovo, Lotharingus, Marchio è Borboniorum Galliæ Regum sanguine genus ducens, in Societate vitam impendit erudiendis perpetuò ruriculis: quas Missiones loco India-rum impetraverat, & Apostolico planè zelo promovebat, vir ingenti contemptu sæculi, & eminente virtute clarus. *Tanner.*
in Soc. Imit.

XXIV. MAJI.

1. IN Japonia anno 1587. hunc diem atrum fecit, an potius candidissimum,

MENS MAJI.

207

mum, pientissima mors Bartholomai, Principis Omuræ, unius ex iis, qui Legatos Romam miserunt ad venerationem Pontificis Maximi. Societatem ut amavit tenerrimè, coluitque constantissimè: ita moribundus diligentissimè commendavit Sancio filio suo, & hæredi, monuitque, ut eam cordi haberet, & Patrum consiliis, non secus ac sibimet, obtimeraret. Morti vicinus his supremis verbis affatus est liberos suos: Quartus & viceimus hic annus agitur, ex quo à Patre Cosmo Turriano Christi fidem, & baptismum accepi; Christianum in meis terris nullum reperi, cum initrem principatum: nunc in iis nullum, quod sciam, ethnicum relinquo. Egi, movi, conatus sum, & multa passus, ut id consequerer. Sed, obrepit fortasse fatagenti negligencia, quæ me verreri cogit, nè culpâ meâ, & minus rectis exemplis effectum sit; ut non omnes mei subditi, quam nomine profitentur, Christianam Sanctitatem quæ moribus teneant. Tuum erit, Sancti, filiorum maxime, emendare, quod à me peccatum est, &c. His, & aliis opportunitatis monitis datis, filios cæterosque domestiz-

melticos dimisit, vetuitque ad se redire; cùm sibi residuis paucis horis cum solo Deo sit agendum. Sacramentis munitus, in complexu Crucifixi felicem animam Christo reddidit, relictis in principatu suo septuaginta millibus, & supra, Christianorum, operâ Societatis, & curâ suâ bene moratorum. Cœnobia Bonziorum, & idolorum delubra itâ ferro flammatique delevit omnia: ut nè vestigium gentilismi superesset; vetuitque severa lege, nè cuiquam, nisi Christiano, in ditione sua jus domiciliî esset. *Sacchin. p. 5. lib. 7. n. 151.*

Eodem die obierunt.

2. Romæ annô 1596. P. Antonius de Mendoza, Hispanus, P. Claudii Præpositi Gen. Aſſistens pro Hispania. Humilitas illi paſſim in ore, ſemper in corde, & opere: etiam cùm aliis præſeffet, infima culinę; & Janitoris munia obire ſolitus, nullo hominum; & illuſtrissimorum natantium respectu. Nulli ſolebat reſponde-re, niſi mente ad Deum paulisper elevata. Inter orandum coeleſtis ſplendor ei circumfufus prodidit animam non terrefrem: cui ſuffragium addidit corpus de-mortui,

mortui, post unum, & diuidium annum repertum integrum, tractabile, & candi-dum. In ſupremo morbo monitus à Me-dico, ut fenestras aperiri juberet, & cœ-lum jam vicinum respiceret; commons-trato Crucifixo, respondit: *En cœlum meū, & mea tota lœtitia.*

3. Turnone in Gallia annô 1596. P. Carolus Sagerius, Gallus inſigni doctrina, virtute, & convertendorum haereticorum ſtudio conſpicuus: à quibus creditur ve-neno ſublatus. Felix etiam ea forte fuit quod tres fratres, & ipsum quoque pa-trem, commilitones habuit in Societate.

4. Laloveſci in Gallia Dioecesis Vien-nensis in traetu Vivariensi Sancti Joannis Francisci Regis ē Societate Iefu, inſigni animarum zelo, & invictâ in eruminis ea-rum cauſâ tolerandis patientiâ inclytis: qui obiit pridie Kalendas Januarias, ſed ejus festum Decreto Clementis XI. celebratur hac die, quā idem Summus Pontifex illumi Beatorum Catalogo adſcripsit. Mortem ſuam prævidens, idèoque ex humilitate in ſtabulum deportari petens conſpicuos habuit Christum, & B. Virginem. Mor-tuus annô 1640. Beatorum numero ad-

Pars 2.

O

ſcrip-

FASTI SOCIET. J.

scriptus anno 1716. Plura habes 31. Decemb. & in vita ejus.

XXV. MAJI.

1. **F**estum S. Mariæ Magdalenæ de Pazis, Ordinis Carmelitarum de Observantia, celebravit Ecclesia: nunc verò vigesimā septimā hujus. Cujus Sanctæ Virginis plurima, & luculenta aestimationis, & affectus propensissimi erga Societatem extant argumenta. Non est ultimum illud: quod cum anno 1600. Princeps Maria Regi Gallie Henrico IV. despontata; eam visitasset, suaque necessitates ei commendasset, ac nominatim desiderium prolii masculæ: promisit Sancta se id petituram à Deo, dummodo ipsa, ad thronum regium evecta, præstaret tria. **P**rimò: ut procuraret apud Majestatem regiam revocari in Galliam Patres Societatis Jesu; addiditque: hoc esse unum ex magnis obsequiis, quæ illa posset præstare Deo in beneficium illius regni. **S**econdò: ut procuraret extirpationem hæresum. **T**ertiò: ut esset amatrix pauperum. *Lancianus Opusc. 17. de Praestantia Instituti Soc. cap. 4.*

2. Anno 1572. Gregorius XIII. per Constit. *Æquum reputamus, & rationi con-*

10-

MENS MAJI.

sonum, &c. Concessit Societati facultatem assumendi Judices Conservatores in quibuscunque causis: qui in molestiis, & damnis procedant summariè; in aliis prout rerum qualitas exegerit. Addidit clausulan: ut his literis Apostolicis per quas-cunque derogationes non censeatur derogatum. *Bullar. Soc.*

3. Idem Pontifex hoc die anno 1584. per Solemnam Bullam, *Ascendente Domino,* de novo confirmavit institutum Societatis, & Privilegia ei concessa; præcepitque in virtute S. Obedientiæ, & sub poena Excommunicationis latæ sententiae, nec non inhabilitatis ad quævis officia, & beneficia: nè quis cuiuscunque status, & gradus audeat Societatis institutum, Constitutiones, vel aliud quid supradicta concernens, quovis disputandi, vel etiam veritatis indaganda quæsito colore, directè vel indirectè impugnare, vel eis contradicere, &c. *Bullar. Societ. & Bullar. Comm.*

Eodem die obierunt.

4. Canzucæ in Japonia, anno 1590. P. Gaspar Coello, Lusitanus, plurimis, & opimis Orco detractis animarum spo-

O2

liis

212 FASTI SOCIET.

His clarus. Industriâ, labore, & oratione rem Ecclesiæ Japonicæ itâ auxit: ut in solo tractu Omurano, unâ cum Socio. 35. milia Japonum, & amplius, Bonziorum verò cœnobia 60. baptismio lustraverit. Primus fuit Japoniæ V. Provincialis, à Rege exiuniè honoratus.

5. In Anglia anno 1640. P. Richardus Holtbeyus, Anglus, fidelis, strenuus in vinea illa dumeris horrida operarius. Exceluit illam totis annis 50. miro ingenio, & Apostolico zelo, inter continua vita discrimina. *Tanner. in Soc. Apost. Imit.*

6. In comitatu Tyrolensi, anno 1632. P. Adamus Tannerus, Germanus Tyrolensis. Vir fuit verborum paucorum, cogitationum magnarum, humilitatis profundæ; ideoque simplicium ferè Fratrum colloquio delectatus. Doctrinæ famâ celebrem Mathias Imperator Viennam accessit: ut pro Martino Becano Theologicam cathedram occuparet: Ferdinandus verò II. Pragensis Academiæ jussit esse Cancellarium. Ingenio, eruditione, & linguarum Græcæ ac Hebraicæ, egregiè usus est ad confutandos sectarios. Libros ab eo editos 28, numerat Sotuellus in Biblioth.

213 MENS MAJI.

blioth. Inter quos Tomi 4. Theologici in folio; & disputationes speciales in omnes Summe S. Thomæ partes. *Sotuell. in Bibl.*

7. In Guinea, Africæ Regno, anno 1610. P. Joannes Delgado, Lusitanus. Quam perspicax in Theologia Magister fuerat, tam strenuum in vineæ promotorio operarium egit. Cum Bichongoris Regem ad fidem, & regionem Christianam flectere non posset: in uberes lacrymas coram ipso solitus est. Rogatus à Rege, quid itâ fleret? *Tuam, reposuit, obstinationem flu, que te simpiternis fit minis addicit.* Imò subjecit Rex, quia vir sanctus es, itâ ploras, & forsitan me citò moriturum animo præsumis. *Quam charus, & pretiosus fuerit populo, mors declaravit;* quando morbidi, & malis aliis afficti, frequentes ad tumulum ejus accurrebant, & expetas gratias reportabant.

XXVI. MAJI.

1. Festivitas S. Philippi Nerii, Fundatoris Congregationis Oratorii, admonet nos eximiae assimilationis, & affectus: quibus hic Sanctus ferebatur erga Societatem, & Parentem ejus Ignatium.

O 3

An-

'Antequam fundaret Congregationem suam, eò progressus est: ut obnoxie ab Ignatio petierit admitti in familiam ipsius. At iste, quamvis non nesciret quantum ornamenti indè accessorum esset Societati, induci non potuit, ut annueret; cum divino instinctu præsentiret, utiliorem Divinæ gloriæ propagandæ futurum illum extra Societatem. Ceterum Philippus, quamvis repulsam passus, perrexit ipsam tenerrimè complecti. Ex ea Confessarium sibi de legit P. Joannem Peruseum, quo usus est, etiam cum Præpositum Generalem suæ Congregationis ageret. Diebus festis cum omnibus suis Sodalibus ad templum Domini Professæ Romanæ ventitabat ad audiendam pomeridianam concessionem, seu lectionem sacram Patris Emmanuelis Sa. Non paucis suorum author fuit, ut Societatem ingredenterur. Ad S. Ignatium recurrebat pro consilio in rebus dubiis, non dubiè sperans ab illo lumen, cuius vultum cœlesti luce radiante non semel viderat. Destituto autem Ignatio, sepulchrum ejus supplex accedebat, profitebaturque se mirificè adjutum recedere. Lancius

Opusculo 17. cap. 3. & Opus. 18. de Gloria S. Ignatii cap. 20 ubi dicta multis firmat.

2. Apud Sinas, postquam Imperator, anno 1692. publico edicto per omnes provincias vulgato, liberam concessit facultatem, & Christianis prædicandi, & subditis suis suscipiendi Fidem, & Religionem Christianam: benedixit ei Deus præclaris in Tartaria magna concessis victoriis, quibus regnum Erutarum, & provincias Halha longæ latèque sibi subjecit, usque ad ditionem Imperii Moschoviticæ. Anno igitur 1698. 26. Maji expedivit cum numerofo comitatu P. Antoniū Thomam Belgam: ut Tartaricas illas regiones ab Oriente in Occidentem peragraret, & Geographicè describeret. Quod fecit ille perquam accurate, simùlque observavit; quâ viâ, & ratione Evangelici operarii in regiones illas induci possint. Christianos quoque, quorum aliquos sparsim repe rit, in fide confirmavit. *Ex lit. Rom.*

Eodem die obierunt.

3. Audomari in Belgio, anno 1597. P. Nicolaus Buri, Belga, heroica morte sublatus in obsequio pestiferorum. Sata-

genti in sancto illo opere, & Ven. Eucharistiam ad moribundum deferenti contigit: ut incideret in mulierem infirmam, quæ domo ejecta, sub dio volvebatur in luto, coelo pluvio. Ergo decenter collata sacra pyxide Fratre Socio adjuvante, miseram reportat sub tectum: sed superyeniente hero domis, homine militari, & furibundo, jubebatur sine mora illam efferre; cunctanti necem intentat stricto ferro. Intrepidus Pater cervicem nudat, & porrigit. Ille tantò magis exardescens diras omnes, & Acheronta movit; & cùm nec Deo parceret sacrilegus, occurrit Patri Nicolao, divino procul dubio instinctu, factum S. Bernardi adversus Aquitaniæ ducem. Prolatâ igitur Sacra sancta Hostiâ, hominem severius compellat; Agnosce inter manus meas Conditorum, Redemptorem, eundemque Judicem tuum. Adora offensum, & veniam crudelitatis in miseram hospitam exercitare, supplex precare. Procumbentibus omnibus, qui aderant, in genua, procumbit attonitus, & miles, veniamque à Deo, & circumfusa multitudine, magna animi demissione petit; totusque in alium

aliū mutatus, insigni deinceps affectu Ven. Eucharistiā, & P. Nicolauum est cōplexus.

4. Neapoli in Italia anno 1619. Antonius Loffredus, Italus, Scholaisticus. Inter ipsa religionis ineunda consilia ab illustri viro ad singulare certamen vocatus, cùm famæ sua id interesse putaret, prodiit, & adversarium prostravit: sed jacenti, & veniam per Christi mortem petenti, perpeccit. Cujus facilitatis luculentum præmium à Deo se accepisse ajebat, quod ad Societatem fuerit admisus. In ea vixit velut viva S. Aloysii effigies. Fama est Antonium morti proximum, elegantissimæ semitæ ad coelum usque procurrentis aspectu suiscre recreatum: in cuius meta visus est S. Ignatius ante Deiparam Virg. supplex universæ Societati morum innocentiam flagitare.

5. Monachii in Germania anno 1697. P. Tobias Lohner, Germanus, vir quam religiosus, & eruditus, tam laboriosus, & cubiculi sui amans. Præter complures alios pios libros editos in gratiam, & usum Concionatorum confecit, ediditque Tomis 3. Bibliothecam Manualem, multa eruditione refertam; adjecit Decadein Opus,

Opusculorum , seu Instructionum utilissimarum ad formandum Clerum , præsertim Curatum.

XXVII. MAJI.

1. **C**um in Europa anno 1555. magno apparatu adornaretur expeditio in Aethiopiam ad Claudium Imperatorem : visum est in India Proregi Petro Mascareniaæ, premittere in Aethiopiam aliquos, qui Imperatoris explorarent animalium, & expeditum Patriarcham à Papa nunciarent : ne quid deinde apud infidam gentem eveniret, quod Patriarcham, & Sedem Apostolicam dedeceret. Decreta est igitur à Prorege Indiae legatio Jacobo Diazio, adjunctique illi de Societate comites P. Gonsalvus Rodericus, & Fulgentius Freires. Multis perfuncti periculis terrâ marique, hoc demum die in magnam quandam Aethiopiae planitatem delati sunt, ubi tunc Imperator, qui stabilem sedem non habet, morabatur. Traditæ sunt illi regis Lusitanie literæ, publicèque lectæ sermone Chaldaico ; quibus Rex significabat : se audivisse de propenso ipsius animo

animo in Ecclesiâ Romano-Catholicâ, de cuius doctrina, & religione ut certius doceatur, missurum se viros idoneos, probos, & doctos. Obstupuit Claudius, vultuque obducto, ac sermone confuso, perplexa quædam respondit : ut satîs apparet, ipsum à priore sententia ex innata animi levitate discessisse, vel à Monachis Diocorianis abductum esse. Post dies aliquot literas dedit ad Regem Lusitanie, quibus disertè testabatur : se Romani Pontificis ministros in regnum suum admittere non posse. & proceres suos inâlle potius Mahometanis subjici, quâm ab avita religione recedere. Sic tunc præclara spes dissipata. P. Gonsalvus tamen perfidit in Aethiopia, lacescibâque scriptis Monachos hæreticos, & Imperatorem; siquidem ei copia non siebat publicè cum ipsis disputandi. *Orland. part. 1. hist. Soc. lib. 15. num. 117. & seqq.*

2. Cùm in Congregatione III. Generali quæstûm esset : an Professi trium votorum, vel non Professi, præesse possint Professis 4. votorum ? Congregatio declaravit : posse, & Professos quatuor votorum illis, dum præsunt, teneri obedire.

Inter-

Intercesserunt quidam, & res biduo ventilata est diligenter. Sed Congregatio stetit in decretis, & sententiam suam hac die confirmavit, adjecta tamen limitatione: ut qui non sunt Professi 4. votorum, non possint praecile Domibus Professis, vel toti Provinciae. Congreg. 3. decret. 21.

Eodem die obierunt.

3. Eboræ in Lusitania anno 1567. Franciscus Coetho, Scholasticus. Eluxit in eo singularis animi religiosi magnanimitas, crucis amor, obedientia perfectio, & pia cum Sociis consuetudo. Quibus dotibus maturum se cœlo probavit. Aliquot igitur ante mortem diebus, præsentे P. Rectore, & aliis quibusdam, Franciscus velut ex somno expergefactus: quis est, ajebat, qui nunc mihi denunciavit: me vigilima septima die Maii, adfruendum Deo hinc abitum? Prædictioni respondit eventus.

4. Ibidem Conimbricæ anno 1630. P. Didacus Monterus, Lusitanus, multæ orationis, & mortificationis Religiosus. Antequam alii è somno surgerent, duas vel tres horas jam orayerat: post meridiem

diem semihoram Sanctissimæ Eucharistiae mysterio recolendo, alteram semihoram Deiparæ Virg. dotibus expendendis dabant quotidie; vifus interdum inter orandum sublimis à terra, & Deiparæ conspectu aliquando dignatus fertur. Orationem condiebat acri mortificatione, & exomologesi non solùm quotidiana, sed etiam generali singulis mensibus.

5. Calari in Sardinia, anno 1656. P. Simon Marica cum duobus Sociis, pro modico obsequio pestiferis impenso, immarcessibilem gloriæ coronam obtinuit. Creditur cum Angelo suo Custode familiarem habuisse consuetudinem, à quo eâ noctis horâ, quâ ad orandum expurgisci desiderabat, excitabatur à somno. Supremæ migrationi accinctus negavit se migratum è vita, nisi ex obedientia. Confessarius cum detrectaret imperare, id solum addidit: ut tunc moreretur, cùm Divinæ voluntati placuerit. Et Pater Simon confessim, nulla doloris significatione, animam Deo reddidit.